

de blive debiterede, det er til Eieren, at man holder sig med Hensyn til dem, og, blive Skatterne ikke indbetalte i rette Tid, er det hos Eieren, at man gjør Udpantning for dem og ikke hos Fæsteren. Jeg veed meget vel, at det i Forordningen af 15de April 1818 § 11 udtrykkeligt er bestemt, at Eieren med Hensyn til Skatteudbetalingen har Regres til Fæsteren; men heller ikke det troer jeg har saa stor Betydning, thi det gjælder jo ogsaa om andre Afgiftsbødder, som Fæsteren skal præstere til Eieren, f. Ex. om Vederlaget for Naturalhøveri, at de kunne være Gjenstand for Inddrivelse ved Udpantning. Det er nu ingenlunde min Mening, at Fæsterne, naar de virkelig udrede Skatterne, ikke skulle have den samme Ret, som ellers ved Valgloven tillægges enhver Skattehaver. Ivertimod; jeg skal ubetinget stemme for, at denne Ret tillægges Fæsterne; men jeg troer, at det vilde være heldigere, om den blev bestemt paa en noget anden Maade, end saaledes som steet er i Lovudkastet gennem en Henvisning til de bestaaende Love. Den ærede Ordfører har heller ikke tillagt det nogen Betydning, at Eieren ved Fæstecontractens Oprettelse har Frihed til at vælge imellem enten at paalægge Fæsteren at udrede Skatterne eller selv at udrede dem, men har formeent, at det kun kunde betragtes som en Ompostering af Afgifterne. Det forekommer mig imidlertid dog at være noget besynderligt, naar man begrundet en vis Rettighed paa Skatteudbetaling, at saa denne Ret skulde kunne tilkomme en Mand, som i Virkeligheden slet ikke yder nogen Skat. Jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at der her hovedsageligt har været Tale om Forholdet imellem Eier og Fæster, men der er jo ogsaa et andet lignende Forhold, hvor samme Spørgsmaal kommer frem, og det er Forholdet imellem Eieren og Brugeren paa forvarigt Aaremaal. Efter Forordningen af 15de April 1818 paahviler der jo ogsaa Tidsbrugeren Udredelsen af en Deel af Hartkornsskatterne, naar ikke anderledes ved Contract er bestemt, og det er ligeledes ved senere Love udtrykkeligt paalagt dem at udrede en vis Andeel af Skatterne. Naar man nu vil tillægge disse Skattelove den Betydning, som er antydet af den ærede Ordfører, da vil den omhandlede Bestemmelse i

Valglovskastet ogsaa finde Anvendelse paa dem, der have en Forpagtning paa Aaremaal eller overhovedet have en mere forvarig Brugsret. Det kunde jo saaledes tænkes, at en Mand kunde komme til at udrede Valgret som Høisibestattet, uden at han i Valgperioden virkelig havde været Skattehaver. Det forekommer mig, at der dog er en stor Forskjel paa Livstidsbrugere og dem, som kun have Brugen af en Eiendom paa kortere Aaremaal. Jeg skal imidlertid blot henstille til Udvalget, om der ikke kunde være Anledning til at tage den Betragtning, som jeg har tilladt mig her at fremsætte, under nærmere Overveielse. — Der har forresten i andre Love gjort sig en noget velende Anskuelse gjældende med Hensyn til dette Forhold, saaledes i Forordningen og Lovene om Valgret til Amtsraadene. Saavidt jeg erindrer, er der i Forordningen af 13de August 1841 tillagt Forpagteren en vis Valgberettigelse til Amtsraadene, men denne er, hvis jeg ikke huffer feil, ikke opretholdt i den senere Lov af 22de Marts 1855, hvor Valgretten til Amtsraadet ligefrem er gjort afhængig af, hvem der udreder det højeste Bidrag til Amtsreparationsfonden, og hvor det altsaa, naar det efter Forpagtningens contracten ikke er paalagt Forpagteren at udrede de kongelige Skatter og Amtsafgifterne, bliver Eieren, som er berettiget til at optræde som Vælger paa Grund af disse Afgifter. Det er, som sagt, ingenlunde min Hensigt at ville give Anledning til, at der skulde berøves Fæsteren Valgret, hvor han virkelig yder Skatterne; ivertimod, jeg vil stemme for, at den bliver ham tildeel, naar han virkelig selv yder Skatterne. — Da jeg har taget Ordet, skal jeg derhos tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at, dersom den Anskuelse bliver den gjældende at man maa gaae ud fra Lovgivningens Bestemmelser om, hvilke Skatter der paahviler Eieren, og hvilke der paahviler Fæsteren, da vil det i det praktiske Liv vistnok ved Listernes Affattelse give Anledning til en Deel Vanstueligheder. Grundlaget for Valglisternes Affattelse skal jo efter Lovudkastet være de Fortegnelse, som meddeles fra Amtstuerne, men Amtstuerne kjende slet ikke for de samlede Eiendommers Vedkommende Noget til Skattefordelingen mel-